

[Grethe Fenger Møller]

servativ side. Vi må med beklagelse konstatere, at det forslag, der nu skal stemmes om, ligger meget, meget langt væk fra det konstruktive og effektive forslag til en 4 punkts plan, som de konservative kom med inden valget.

Lawaetz (FP):

Selv om man nu i salen vil se skævt til enhver, der går på talerstolen, og det skal hedde, at man trækker tiden ud, må jeg sige, at grunden til, at jeg går herop, er, at vi forleden drøftede ændringsforslagene, og da blev det udtryk brugt, at de to største arbejderpartier var enige om ændringsforslagene til lovforslaget.

Når vi i dag ved tredje behandling stemmer imod, er der to hovedårsager til det.

Den første er, at den økonomiske virkning med den form, lovforslaget har fået, ikke vil blive, som man havde ventet, og bl. a. vil jeg pege på, at garantilønnen bliver sat op til 35 kr. 75 øre. Vi kender systemet. Vi bliver nødt til at gentage, at det eneste, der virkelig havde hjulpet, var, at man havde taget fra den anden ende og givet en skattelettelse. Det kan ikke gennemføres i dag, derfor må vi stemme imod lovforslaget.

Den anden grund er, at man angriber dyrtidstillægget, og det kalder vi det eneste sikkerhedsnet, som den lavtlønnede har; derfor stemmer vi imod nu. Nu skulle det nødig gå så vidt, at man tror, vi begynder at samarbejde med hr. Thomas Nielsen. Det er ikke helt tilfældet, men vi vil gerne motivere, hvorfor vi stemmer imod ved tredje behandling.

Tyroll (VS):

Jeg synes, at man her ved tredje behandling af indgrebet over for dyrtidsreguleringen kan se, at vi har et borgerskab, der føler sig stærkt nok til at sætte sig ned med korslagte arme og vente på, at der kommer et indgreb, der ser bedre ud end det, der ligger her. Jeg synes sådan set, det burde tale en hel del til statsministeren, at det ser sådan ud, at man simpelt hen sætter sig mageligt og stille og roligt tilbage i stolen og venter på, at der kommer noget værre end det, der ligger her, fra statsministerens side.

Der er ingen tvivl om, at borgerskabet er i offensiven, at de føler, de har alle deres uindskrænkede aktionsmuligheder i at kunne

lave produktionsstop og sende folk ud i arbejdsløshed. De kan tage disse midler i anvendelse for at opnå en højere profit, og samtidig kører de løs med deres konkurrencevneideologi for at forsøge at få arbejderne til at føle, at de har skylden for, at der er arbejdsløshed, og derigennem tvinge dem til at gå ind i et internationalt skruibrækkeri for at udkonkurrere andre arbejderklasser rundt omkring i Europa. Det er helt klart, at man føler sig i offensiven på disse punkter, og det kan man da også se af det, der er blevet udtrykt af nogle af interesseorganisationerne.

Hvis man f.eks. ser på lederen i sidste nummer af Dansk Industri, så siger Industrirådet noget om de forventninger til socialdemokratiet, det har efter flere års erfaringer. Jeg skal bringe et lille kort citat herfra. De siger:

»Lige siden Thorvald Staunings dage har industrien, uanset hvad man ellers kunne være uenige om, haft tillid til en vis samfundsbevarende fornuft i socialdemokratiet.«

Det er jo ikke helt uden grund, at Industrirådet har fået denne opfattelse. Hver gang industrien er gået i offensiven med produktionsstandsninger for at få denne bedre profit, har socialdemokratiet været der med en hjælpende hånd. Den ene gang efter den anden har socialdemokratiet gennemført indgreb i overenskomstfastsættelsen. Socialdemokratiet har stået for forsøgene på at disciplinere arbejderklassen gennem forligsinstitution, sammenkædningsregler, centralisering af afstemninger, arbejdsret og meget andet.

Industrirådet henviser da også til, at den meget omtalte Altman i tidsskriftet Ny Politik – jeg tror, statsministeren kender denne Altman – viser en klar forståelse for, at en nedgang i reallønnen er uomgængelig, som det siges. Således trygt forvisset om, at socialdemokratiet ikke kan finde på nogen anden vej end lønpolitikens vej, hvad partiet da heller ikke har gjort på noget tidspunkt, siger Industrirådet – og jeg citerer videre i lederen:

»Det er uklogt af regeringen at misbruge situationen i forsøg på at skaffe ideologiske modydelser til Thomas Nielsen for en krisepolitik, som regeringen under alle omstændigheder bliver nødt til at gennemføre.«

Jeg vil godt gentage det sidste. Der står: »som regeringen under alle omstændigheder bliver nødt til at gennemføre«. Mere tydeligt